

Universitätsbibliothek Wuppertal

Aristophanis Comoediae Undecim

Graece Et Latine, Ad fidem optimorum Codicum MSS. emendatae cum nova octo Comoediarum interpretatione Latina, & notis ad singulas ineditis Stephani Bergleri nec non Caroli Andreae Dukeri ad quatuor priores. Accedunt Deperditarum Comoediarum Fragmenta, A Theod. Cantero Et Gul. Coddæo Collecta, ...

Aristophanes

Lugduni Batavorum, MDCCLX

Actus tertii scena prima

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1094](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1094)

ACTUS TERTII

Τρίμετροι Ίαμβικοί.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

- Οὔτοι μὰ τὴν Ὀμίχλιον ἔτ' ὀπαυθοῖ μενεῖς;
 'Αλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τὴς Μεγακλέους κίονας.
 ΦΕΙΔ. ὦ δαιμόνε· τί χεῖμα πάχεις, ὦ πάτερ;
 815 Οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὴ Δία τὸν Ὀλύμπιον.
 ΣΤΡ. Ἰδὲ γ', ἰδὲ, Δί' Ὀλύμπιον· τὸ μωρίας.
 Τὸν Δία νομίζεν ὄντα τιλικτονί.
 ΦΕΙΔ. τί δὲ τῶτ' ἐγέλασας ἐτεόν; ΣΤΡ. Ἐνθυμέμευ;
 'Ὅτι παιδάειοι εἶ, ἢ φρονεῖς δεχαίχρα.
 820 Ὅπως γε μὴν ὤρεσελθ', ἢ εἰδῆς πλείονα,
 Καί σοι φερέσω φράγμ', ὃ σὺ μαθὼν, ἀνὴρ ἔσθι.
 Ὅπως δὲ τῶτο μὴ διδάξῃς μηδένα.
 ΦΕΙΔ. Ἰδὲ π' ἔστι; ΣΤΡ. Ὀμοσας νῦν νῆ Δία;
 ΦΕΙΔ. Ἐγὼ γ'. ΣΤΡ. Ὁραῖς ἐν ἄς ἀγαθὸν τὸ μαυθάνειν;
 825 Οὐκ ἔστιν, ὦ Φειδιππίδη, Ζῆς. ΦΕΙΔ. Ἀλλὰ τίς;
 ΣΤΡ. Δῦν βασιλεύει τὴ Δί' ἐξεληλακός.
 ΦΕΙΔ. Αἰβοῖ· π' ληρεῖς; ΣΤΡ. Ἰσθι τῶθ' ἕτως ἔχον.
 ΦΕΙΔ. Τίς φησι ταῦτα; ΣΤΡ. Σωκράτης ὁ Μήλιος,
 Καὶ Καυρεφάν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλὰν ἰχνη.
 830 ΦΕΙΔ. Σὺ δ' εἰς τοσῶτο τὸ μαυθάνειν ἐλήλυθας,
 Ὄστ' ἀνδράσιν πείθῃ χολῶσιν; ΣΤΡ. Εὐτόμος,

Κα]

vf. 812. Οὔτοι] In *Vespis* vf. 1440. ἔτοι μὰ τὴν Δίον ἔτ' ὀπαυθοῖ μενεῖς· ἀλλ' &c. Jurat autem per *Ὀμίχλιον* quasi per *Nubes Deas*; quia *Nebula* est *Nubi* similis, aut idem, ut ipse dicebat supra, vf. 329.

vf. 813. Ἄλλ' ἔσθι] Juret filium in *Megaclis* aedibus, magnificis illis quidem, sed quarum dominus ad paupertatem erat redactus, cibum capere, ubi nihil sit inventurus nisi columnas.

vf. 814. τί χεῖμα πάχεις;] In *Vespis* vf. 266. τί χεῖμα ἄρα — πέποθεν; Euripides in *Oreste* vf. 379 τί χεῖμα πάχεις; τίς σ' ἀπέλλουσι νόστος; Quid tibi accidit? quis te morbus perdidit. Idem in *Hippolyto* vf. 907. τί χεῖμα πάχεις; τὸ πρότω δέλλουται πάτερ; Quid accidit ei? quo modo perit pater?

vf. 815. Μὰ τὴ Δία] Sic & infra vf. 1243. facit foeneratorem jurare per *Jovem*, & propterea derideri a

Strepsiade.

vf. 817. ὄντα τιλικτονί] *Pherecrates* apud *Stobacum* *Serm.* 115. εἰκὼ μ' ἐπὶ τὴν ὄντα τιλικτονί· *Frustra me impulisti qui tantae sum aetatis.*

vf. 818. τί δὲ τῶτ' ἐγέλασας ἐτεόν;] In *Equitibus* vf. 32. ποῖον βροτέπας ἐτεόν; ἢ γὰρ θεός; Dixi autem supra, vf. 35. particulam ἐτεόν extra interrogationem non occurrere apud *Aristophanem*.

vf. 819. φρονεῖς δεχαίχρα] Infra *Phidippides* vf. 1472. *Strepsiadi* iam poenitentia ducto & abominanti *impiam* doctrinam, revocat in memoriam istud dictum, cum dicit: ἰδὲ γὰρ Δία πατῆρον, ἄς ἀρχαῖος εἶ. Ζεὺς γὰρ ἐστὶ τίς;

vf. 821. ἀνὴρ ἔσθι] In *Equitibus* vf. 179. εἰπέ μοι, πῶς ἐγὼ ἀλλαισοπάλης ἄν, ἀνὴρ γενήσομαι; *Ibid.* vf. 1249. μέμνησ' ἐστὶ ἀνὴρ γενήσομαι δὲ ἐμὶ.

vf. 826. Δίον βασιλεύει] *Phidippides* repetit hunc verbum

sum

S C E N A P R I M A.

Senarii Iambici.

STREPSIADES, PHIDIPPIDES, SOCRATES.

- STR. Non amplius hic manebis per Nebulam juro;
Sed abi & comede Megaclis columnas.
- PH. O bone! quid tibi accidit, mi pater?
- 815 Non recte sapiis, per Olympium Jovem juro.
- STR. Ecce autem, ecce, Jovem Olympium. O stultitia!
Huncine ista aetate Jovem putare esse ullum?
- PH. Dic mihi verum, quid ita rides? STR. Cum reputo,
Quod puer cum sis, vetustam & obsoletam sententiam obtines.
- 820 Attamen accede, ut plura scias:
Et aliquid tibi dicam, quo tu cognito, vir eris.
Vide autem ne istud quenquam doceas.
- PH. Ecce adsum, quid est? STR. Jurasti nunc per Jovem?
- PH. Ita ego quidem. STR. Videsne ergo quam bonum sit discere?
- 825 Non est Jupiter, mi Phidippides. PH. Quis ergo?
STR. Turbo regnat, qui Jovem expulit.
- PH. Ah, quid deliras? STR. Scias hoc ita se habere.
- PH. Quis haec dicit? STR. Socrates ille Melius,
Et Chaerepho, qui novit pulicum vestigia.
- 830 PH. Tune eo usque insaniae es progressus,
Ut hominibus atra bile percitis credas? STR. Bona verba.

Ne

sum infra numero, 1474. Videri possunt etiam quae notavi ad vl. 379.

vl. 828. Σωκράτης ὁ Μέλιος] Socratem Atheniensem fuisse, non autem ex insula Melo, constat. Vocat autem eum Melium sive Meliensem, ut unus ex Scholiastis dicit, propterea, quia perinde esset Atheus ut Diagoras Melius, de quo ad Aves vl. 1073. Sic Amyniam, qui erat Pronapi filius, dicit Selli filium, quia ille Amynias perinde esset pauper, ut Selli filius Aeschines, in Vespis vl. 1259.

vl. 829. Τὰ φυλλῶν ἴχνη] Vide supra vl. 145.

vl. 830. Εἰς τοσούτο ἢ μανίῳν ἐλλήθας] Lylas contra Andocidem: sic τοσούτο δὲ τίλιμος ἀφίχεται eo usque audaciae progressus est. Euripides in Danaë vl. 65. καὶ αὐτὸν ἄλλοις εἰς τοσούτο θρόνον. Idem in Medea vl. 372. ἄλλ' εἰς τοσούτο μαρτυρῶ ἀπίστεο. Ille vero eo stultitiae

pervenit. Isocrates Epist. 2. εἰ γὰρ εἰς τοσούτο ἡμῶν μανίας, ἢ ἀγνοίῳν non enim ad eam insaniam perveni, ut ignorem, vl. 831. Χολῆσι] Scholiastes ad Plutum vl. 12. Χολῆν παρὰ τοῖς Ἀττικαῖς τὸ μαινεσθαι, παρὰ δὲ τοῖς κοινῶς τὸ θυμῶσθαι. Strato Comicus apud Athenaeum IX. p. 382. ubi cum coquus, insolenti voce μίρπος utens, dixisset: τίσις κίλλικας μίρπος ἐπὶ δειπνοῖς λέγει. Quos μίρπος vocasti ad coenam? dicit; qui eum conduxerat dicit: ἐγὼ κίλλικα μίρπος ἐπὶ δειπνοῖς; χολῆς. Egone μίρπος vocavi ad coenam? Insanis.

„Ibid. Εὐσέμω.] Sophocles Philoctete vl. 204. εὐσέμω ἔχει, καὶ, ubi Scholia: εὐσέμω ἔτα λέγει, ἀλλ' οὐκ οὐδὲν. Phrynichus p. 90. εὐσέμων ἀλλ' οὐκ οὐδὲν. „Alias, καὶ τὴν μὴ εὐσέμων apud Aeschylum „Choëph. vl. 997. & si valde disertus forem.” Spaulheimius.

- Καὶ μηδὲν εἶπες Φλαῦρον ἄνδρας δεξιῶς,
Καὶ νῦν ἔχοντας ὦν, ὑπὸ τῆ Φειδωλίας,
Ἄπεκέρατ' ἐδεῖς πόποτ', ἐδ' ἠλείφαλο,
835 Οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λυσόμενον. σὺ δὲ
Ἦσῳ τειθεῶτ' καταλάξῃ με τὸ βίον.
Ἄμ' ὡς τάχιστα ἔλθων ὑπὲρ ἐμῶ μάνθανε.
ΦΕΙΔ. Τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων κ' μάθοι χερσὶν πῶς ἂν.
ΣΤΡ. Ἀληθεῖς, ὅσα ἄρ' ἔστ' εἰς ἀνθρώποις σοφά.
840 Γνώσθ' δὲ σαυτὲν ὡς ἀμαθὴς εἶ κ' παχύς.
Ἄμ' ἐπαδάμενόν μ' ὀλίγον εἰταυθοὶ χερσίων.
ΦΕΙΔ. Οἴμοι· πῶς δρᾶσω ὡδραφρονῶντ' ἔξ πατρῶος;
Πότερον ὡδρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγὼν ἔλω;
Ἦ τοῖς σοροπηγῶσι τὸ μαῖαι αὐτῷ φρασῶ;
845 ΣΤΡ. Φέρ' ἴδω, σὺ τῆτον τίνα νομίζεις; εἶπέ μοι.
ΦΕΙΔ. Ἀλεκτρυόια. ΣΤΡ. Καλῶς γε. ταυτιλὶ δὲ πῶς;
ΦΕΙΔ. Ἀλεκτρυόν'. ΣΤΡ. Ἀμφω ταυτό; καταγέλατ' εἶ.
Μὴ νῦν τολοιπὴν ἀλλὰ τήνδε μὲ κελεῖν
Ἄλεκτρυόαιαν· τετονὶ δ' ἀλέκτορα.
850 ΦΕΙΔ. Ἀλεκτρυόαιαν; ταῦτ' ἐμάθεσ τὰ δεξιᾶ
Εἶσω παρελθὼν ἄρ' πῶς τὸς γηγεῖς;
ΣΤΡ. Χ' ἄπερ' γε πῶς· ἀλλ' ὅτι μάθοιμ' ἐκάστοτε,
Ἐπελανθανόμενον ἂν βύθους ὑπὸ πλῆθους ἐπῶν.
ΦΕΙΔ. Διὰ ταῦτα δὴ κ' τοιμάποιον ἀπόλεσσα;
855 ΣΤΡ. Ἄμ' οὐκ ἐπλώλεκ', ἀλλὰ καταπεφρόντικα.
ΦΕΙΔ. Τὰς δ' ἐμβάδας πῶς τέτροφας, ὧ νόητε σὺ;
ΣΤΡ. Ἦσῳ Περικλῆος εἰς τὸ δεῖον ἀπόλεσσα.
Ἄμ' ἴθι, βράδιζ', ἴαμιν· εἶτα τῷ πατεὶ
Πειθόμενον ἔξάμαρτε. καὶ γὰρ τοι ποτὲ
860 Οἶδ' ἐξέτ' σοι τραυλίσαντι πειθόμενον,
Ὅν φῶτον ἰβόλον ἔλαβον Ἡλιακόν,
Τῆς πειράμιου σοι Διασίους ἀμαξίδα.

ΦΕΙΔ.

vf. 832. Μηδὲν εἶπες φλαῦρον] In Lyfistrata vf. 1044.
ἀδεια φλαῦρον εἶπεν ἄδην.

vf. 834. Ἄπεκέρατο] In Avibus ex nomine Socratis
verbum aliquod fecit, quod conjungit cum aliis verbis,
quae in Philosophos istos conveniunt, vf. 1282. ἐκίμων,
ἐκίμων, ἐκίμων, ἐκίμων.

vf. 843. Παρνοίας] Sicut Iophon Sophoclem patrem
jam senem dicitur apud iudices accusasse dementiae.
Videri potest Nota ad Ranas vf. 73.

vf. 844. Τοῖς σοροπηγῶσι] Quia pater dementiae prae
senectute, vult Philippides rem indicare τοῖς σοροπη-
γῶσι, ut ei sandapilam concinnent, tanquam morti
jam vicino. In Lyfistrata vf. 599. ad Senum Chorum
dicitur: σὺ δὲ τί μαθῶν ἐκ ἀποδηστικῶν; καίριόν ἐστι,

σὺ δὲ ἀνάσσει.

vf. 549. Ἀλεκτρυόαιαν] Ita docebat Socrates supra,
vf. 666.

vf. 851. Τὸς γηγεῖς] Scholiastes: ἀπεθείς καὶ θεοῦ
μάχος· δια τῶν Γιγάντων. Nempe quia more Gigantum
bellarent cum Diis, id est, quia opiniones de exi-
stentia deorum destruere conentur. Sic Euripides in
Bacchis vf. 542. Pentheum, qui negabat deitatem Bacchi,
comparat cum Gigante: Πενθεύς, ὃν Ἐχίων ἐρύπτει
χθονίῳ, ἀγριατὸν τέρας, ἔφασκε Ἐπίκουρος· φόνιον δ'
ὡς Γιγάντ' ἀπίταλον θεοῖσι. Pentheus, quem Echion
genuit terra editus, immane monstrum, non hominem; sed
tanquam cruentum Gigantem deorum hostem. quera po-
stea, ut Comicus istos, vocat γηγεῖν, licet non esset

- Ne male dixeris de viris sapientibus,
Et cordatis, quorum, prae parsimonia,
Nullus unquam est tonsus nec unguentis perlitus,
835 Neque in balneum ivit ut lavaret. Tu autem
In balnea consumis mea bona, non fecus ac si elato me mortuo lustrare te velles
Sed abi quamprimum & pro me disce.
PH. Quid boni quis ab illis discere posset?
STR. Imo omnem humanam sapientiam.
- 840 Cognosces etiam quam ipse sis indoctus & pinguis ingenii:
Sed praestolare me paulisper hic.
PH. Eheu quid faciam, insaniente patre?
Utrum in jus vocatum dementiae eum convincam?
Aut fabris oculorum indicem ejus dementiae?
- 845 STR. Age, videam, quid hoc putas esse? dic mihi.
PH. Ἀλεκτρούνα. STR. Bene sapes. Hoc vero quid?
PH. Ἀλεκτρούνα. STR. Idemne utrumque? ridiculus es.
Ne jam deinceps ita dixeris; sed hanc voca
Ἀλεκτρούναιν· istum ἀλέκτορα.
- 850 PH. Ἀλεκτρούναιν inquis? haecine tam praeclara didicisti
Intro ingressus nuper ad impios illos telluris filios.
STR. Et alia multa: sed quodcumque aliquid addiscerem,
Statim obliviscebam gravis annis.
PH. Propterea ergo etiam vestem perdidisti?
- 855 STR. Imo non perdidisti, verum studiis impendi.
PH. Calceos vero quo contulisti, ô fatue?
STR. Ut Pericles, ad necessarios usus perdidisti.
Sed i quaeso, eamus; &, modo patri
Sis obsequens per me pecca sane: ego etiam me olim
- 860 Tibi adhucdum sexenni scio obsecutum esse balbutienti,
Et illo obolo, quem primum mercedem acceperam iudex,
Emisse tibi plostellum Jovis festo.

PH.

ε̄ terra editus vs. 993. ἢ ἄθεον, ἀνομιον, ἀδικον, Ἐχθροῦ γόνου, γαργεῖν· Impium, sceleratum, injustum, Ebri-
nis fillum, terrigenam. Comicus in Avibus vs. 825. de
Gigantibus: τὸ Φλέγρας παῖδιον· ἢ οἱ θεοὶ τὸς γαργεῖς
— ὑπερυψίσαν. Euripides in Phoenissis vs. 1091. con-
jungit: Ἰγλας γαργεῖς. Ibidem vs. 125. Ἰγλαίη γαργεῖ-
τα προσέμοι.

vs. 854. Θουμάτιον] Vide Notam ad vs. 497.

vs. 856. Τὰς δ' ἐμκάδας] Supra, vs. 718. φρέδην
ἐμκάς.

Ibid. Ποῖ τίτρωδες] In Vespis vs. 663. καὶ ποῖ τίτρω-
δες δ' ἄπειτα τὰ χεῖμ' ἄλλα; In Ecclef vs. 680.
τὰ δὲ ἀληθεύοντα ποῖ τίτρωδες;

vs. 857. Εἰς τὸ θεῖον ἀπάλαστα] Pericles in reddenda

ratione expensarum publicarum, sine ulla circumstan-
tiis dixerat: εἰς τὸ θεῖον ἀπάλαστα· ad res necessarias im-
pendi. ut dicit Scholiastes. Demosth. de Syntaxi: ἀ τὸν
ἐκ — ἢ ἰδίαν προανακίκαται εἰς εἰς θεῖον· quae nunc
de propriis consumitis ad res minime necessarias. Ἐκ θεῖον
etiam est oportune; Sophocles Oedipo tyranno: εἰς
θεῖον πάλαι δὲ ἐκ κέρων. Vide notam ad Aves vs. 1637.

vs. 862. Ἐπειράμεν] In Vespis rogat filius patrem He-
liastam sive iudicem, ad judicia exercenda euntem,
unde mercedem solitam erat accepturus, an sibi de il-
la pecunia aliquid velit emere: Fil. ἐπιλήσσει τί μοι ἔν
δὲ πάτερ, ἢν σε τί δυνῶ; Pat. — εἰπέ, τί βύλη μὲ
πείσθαι καλόν; οἶμα δὲ σ' εἶσιν ἀσραγῆλος — Fil.
μὰ Δὲ ἀλλ' ἰσχάδας — Pat. ἐκ ἀν — ἀπὸ γὰρ τῶδε
Υ 2

- ΦΕΙΔ Ἡ μὲν σὺ τέτοις τὰς χεῖρας ποτ' ἀχθίσθ.
 ΣΤΡ. Εὐγ' ὅτι ἐπέειπες. Δεῦρο, δεῦρ', ὦ Σάκρατες,
 865 Ἐξείλθ'. ἄγω γὰρ σοι τὴν ὑἴον τετυοῖ,
 Ἄκουτ' ἀναπείσας. ΣΩΚΡ. Νηπύπος γὰρ ἐστ' ἐπι,
 καὶ τὴν κρεμαστῶν ἔτελσαν τὴν οἰκίαδε.
 ΦΕΙΔ. Αὐτὸς σὺ τέλσαν εἴης ἄν, εἰ κρέμαί γε.
 ΣΤΡ. Οὐκ ἐς κόρακας; καταρᾶ σὺ τὰς διδασκάλω.
 870 ΣΩΚΡ. Ἴδὲ, κρέμαί γ' ὡς ἡλίθιον ἐφθίγγετο,
 καὶ τοῖσι χεῖλεσιν διερρύνηκόσιν.
 Πῶς ἂν μάθοι πῶθ' ἐτὸ σπύφθξιν δίκης,
 Ἡ κλῆσιν, ἢ χάνωσιν ἀναπειρηθείαν;
 καὶ τοὶ ταλάντη τῶτ' ἔμαθεν Ὑπέρολ.
 875 ΣΤΡ. Ἀμέλξ, δίδασκει. θυμόσοφός ἐστι φύσθ.
 εὐθύς γέ τοι παιδάειον ἂν τυνητοῖ,
 Ἐπλαθῆν ἔνδον οἰκίας, ναῦς τ' ἐγλυφει,
 Ἀμαξίδαε δὲ στυπίας, εἰργάζετο,
 καὶ τὴν σιδίαν βατραχῆς ἐποίη' πᾶς δοκεῖς;
 880 Ὅπως δ' ἐκείνω τὸ λόγῳ μαθήσει),
 τὸν κρείττον' ὅστις ἐστὶ καὶ τὸ ἥτιονα.
 Ἐὰν δὲ μὴ, τὸ γῆν ἄδικον πάση τέχνῃ.
 ΣΩΚΡ. Αὐτὸς μαθήσει) παρ' αὐτοῖν τῶν λόγων.
 ΣΤΡ. Ἐγὼ δ' ἀπέσομαι. τῶτο δ' ἔν μέρμηρ', ὅπως
 885 Πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσει).

τῷ μισθῶν τῶν τρίτων αὐτὸν π' ἔχειν ἀλλοῖα δεῖ.

Ibid. Διασείεις] Festi hujus & supra facit mentionem vf. 407. Diipolia etiam vocabatur festum Jovis; in Pace vf. 419.

vf. 263. Ἡ μὲν σὺ] Infra vf. 1246. ἢ μὲν σὺ τέτων τὰ χεῖρας δάσεις δίκην.

vf. 867. Τῶν κρεμαστῶν] Forte ostendit digito corbem illum pensilem Socrates, in quo ipse primum apparebat sublimis, vf. 218.

Ibid. Τρίτων] In Vespis vf. 1427. ἐτόγγαυε γὰρ ἡ τρίτων ἂν ἰσπικῆς. Ex Licymnio Euripidis: σφίαν λέγεις ἀπρίωνι. Sarcientiam quae garrulitatem non exerceat. Euripides in Electra vf. 1127. Τρίτων γὰρ ἐν εἰμ' ἀποκῶ

ἔσ' ἐν τῷ πᾶσι. Perita enim non sum, quia nunquam antebac reperi. Vide Notata hic in Nubibus ad vf. 259. & 446.

vf. 868. Εἰ κρέμαί γ' οἰκίαι] In Vespis vf. 297. ἐκ ἂν μάτ Δι', εἰ κρέμαί γ' οἰκίαι.

vf. 875. Δίδασκει. θυμόσοφός ἐστι φύσθ] In Vespis vf. 1278. Ἀριστοφάνη πολὺ τι θυμοσοφικώτατον, ὅτινι ποτ' ἄρως, μαθόντα παρὰ μηδένος, ἀλλ' ἀπὸ σφῆς φύσεως, ἀντιμαθῆν.

Ceterum hunc in Nubibus locum usque ad vf. 882. imitatus est Lucianus in Somnio sive Vita sua: ἀλλὰ τέτων ἄγε, δείξας ἐμὲ, καὶ δίδασκει παραλαβὼν λίθον ἐργάτην ἀγαθὸν εἶναι.

— δὴνάται γὰρ σῆτο, φύσιός γε ὡς εἴτθα ἔχων δεξιῶς. deinde ipse de se loquens

- PH. Profecto tibi olim ista molestiam parient.
 STR. Bene sane quod paruisti. Ades huc ades, ô Socrates;
 865 Egredere; adduco enim tibi filium istum,
 Cui vel nolenti persuasi. SOCR. Nam puer adhuc est rerum imprudens,
 Et corribus hic pendentibus non assuetus.
 PH. Tu sane assuetus fies, si pendeas.
 STR. Quid, malum, tune magistro maledicis?
 870 SOCR. Ecce autem, si pendeas inquit: quam pueriliter locutus est,
 Et labiis quidem diductis.
 Quomodo iste unquam disceret, effugium poenae,
 Aut testium citationem, aut rationem elevandi adversarii dicta, aut aliquid
 persuadendi.
 Atqui haec pro talento didicit Hyperbolus.
 875 STR. Ne sis sollicitus, doce modo; nam ingeniosus est,
 Etenim cum adhuc puer tantillus esset, statim
 Intus fingebat domos, & naves sculpebat,
 Et plostellâ coriacea fabricabat,
 Et ex putamine malorum punicorum ranas faciebat. quam scite censes?
 880 Sed tu fac, ut illos sermones addiscat,
 Potiorem illum inquam & inferiorem,
 Si minus *ambos*, saltem inferiorem, quovis pacto.
 SOCR. Ipsemet discet ab ipsis sermonibus.
 STR. Ego autem volo abesse. istud igitur memineris, ut
 885 Ad omnia justa contradicere possit.

loquens subjungit: ἰσχυμαίετο δὲ ταῖς ἐν τῷ κρητῷ παι-
 διαῖς· ὅποτε γὰρ ἀρθεῖεν ὑπὸ τῶν διδασκάλων, ἀποξίων
 αἰν τῶ κρητῷ, ἢ βίαις, ἢ ἰσχυρῶς, ἢ καὶ τὸ διὰ ἀνθρώπων·
 ἀπὸ πλάτων, εὐκρίτως, ὡς ἴδουσι τῷ πατρὶ· Pater meus
 dicebat ad Statuarium me ostendens ei: sed abduc istum,
 & assumtum ad te, doce, ut fiat bonus lapidum opifex;
 valet enim in illa re, utpote bona indole praeditus, ut
 scis. Istud autem conjiciebat pater meus, de illis e cera
 ludicris; nam si quando essem dimissus a Praeceptoribus, so-
 lebam ceram scalpare, aut boves, aut equos, aut etiam
 omnino homines fingere, non absurde, ut meus putabat pater.
 v. 876. Παιδαρίον τινεστοῖ] In Ranis v. 139. ἐν πλοισ-
 τῶν πυρῆται.

v. 879. Πῶς δοκῆς;] In Pluto v. 742. οἱ δ' ἰγκρα-
 κίμνοι παρ' αὐτῶ, πῶς δοκῆς, & Πλάτων ἠσπάζουτο.
 Euripides in Hippolyto v. 445. τῶτον λαβῶσα, πῶς δο-
 κῆς, καθύβρισε· Hunc arreptum, quam duriter tradat!
 Alius: πῶς οἱ σφῆρα; in Ranis v. 54.
 v. 880. Ὅπως μαθῶσται] Ellipsis infra v. 1467. οὐ
 ἐν ὅπως — τῷ μιανῶν — ἀπολαίς μὲν ἰμῶ. In Avi-
 bus v. 130. πρὸς τῷ Διὸς τελευπιῶν ὅπως παρῶν μοι.
 Videri possunt Notae ad Alciphronis Epist. 39. Lib. I.
 v. 882. Πῶς τέχνη] In Ecclef. v. 367. Ἀνισθῆναι
 τις κλησάτω πάση τέχνη. Idem est quod παρὶ τῶν
 in Avibus v. 550. ut ἐν τῶν in Pluto v. 402. idem
 quod μὲν τέχνη in Thesm. v. 437.